

Výrok

1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*

2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

**Žaloba podaná dne 26. září 2009 — Applied
Microengineering v. Komise**

(Věc T-387/09)

(2009/C 312/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Applied Microengineering Ltd (Didcot, Spojené království) (zástupci: P. Walravens a J. De Wachter, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společností

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 16. července 2009, kterým nařídila navrácení částky 258 560,61 eur, včetně úroků z prodlení,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou sa žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 5797 ze dne 16. července 2009 o navrácení určitých částek, včetně úroků z prodlení, které žalobkyně dluží, v rámci projektů IST-1999-11823 FOND MST („Formation of a New Design House for MST“) a IST-2000-28229 ANAB („Assessment of a New Anodic Bonder“), financovaných v rámci zvláštního programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace v oblasti otevřené informační společnosti (1998-2002).

Žalobkyně na podporu své žaloby uvádí sedm žalobních důvodů.

Zprvė žalobkyně tvrdí, že Komise porušila základní procesní požadavky tím, že neprovedla úplný a řádný audit. Žalobkyně tvrdí, že ji Komise neinformovala o zahájení a skončení auditu a nezohlednila námitky předložené žalobkyní. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila její právo na obhajobu a zásadu řádné správy a povinnost řádné péče.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že žalovaný nárok Komise je promlčen, alespoň pokud jde o platby, které byly uskutečněny více než pět let před oficiálním zahájením auditu.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že použila auditorův nesprávný výklad pravidel týkajících se způsobilých výdajů.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že Komise porušila základní sociální práva a právo na spravedlivou odměnu tím, že souhlasila s hodinovou mzdou pracovníků nižší než minimální mzda.

Zapáté žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu ochrany legitimního očekávání, jelikož zklamala legitimní očekávání, že pracovní postup navrhovaný žalobkyní s ohledem na průměrné pracovní náklady je přiměřený a že „cílové mzdy“ mají být považovány za přípustnou praxi dodavatele.

Zašesté žalobkyně tvrdí, že Komise nesplnila svou povinnost odůvodnění, jelikož své rozhodnutí založila pouze na zprávě o auditu, aniž by zohlednila připomínky žalobkyně a její žádost o obnovu auditu.

Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu řádné správy a povinnost řádné péče tím, že dopisy zaslala na nesprávnou adresu a nepřezkoumala argumenty předložené žalobkyní.

Žaloba podaná dne 22. června 2009 — Labate v. Komise

(Věc T-389/09)

(2009/C 312/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Kay Labate (Tarquinia, Itálie) (zástupce: I. Forrester, QC)

Žalovaná: Komise Evropských společností

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že došlo k nečinnosti Komise ve smyslu článku 232 ES;

— nařídít Komisi, aby přijala opatření nezbytné pro dosažení souladu s usnesením Soudu;

- projednat tuto žalobu přednostně, aby bylo předejito zatěžování řízení ve věci samostatným návrhem na rychlé projednání a aby byl rozsudek vydán ve lhůtě šesti týdnů;
- přijmout jakákoliv další opatření nápravy, která bude Soud považovat za vhodná;
- uložit Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dne 20. února 2009 vyzvala žalobkyně pro účely článku 232 ES Komisi, aby přijala rozhodnutí, kterým by uznala povahu rakoviny plic, kterou trpěl její zesnulý manžel, jako nemoci z povolání pro účely článku 73 služebního řádu a společných pravidel o pojištění úředníků Evropských společenství pro případ úrazu a nemoci z povolání.

Jelikož nebylo v požadované lhůtě takové rozhodnutí přijato a ani nebylo vyjádřeno žádné stanovisko, domáhá se žalobkyně toho, aby Soud určil, že Komise tím, že v přiměřené lhůtě nepřijala rozhodnutí o žádosti o uznání nemoci z povolání jejího manžela, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 90 služebního řádu a článku 23 společných pravidel o pojištění úředníků Evropských společenství pro případ úrazu a nemoci z povolání, a je proto odpovědná za nečinnost ve smyslu článku 232 ES.

Žaloba podaná dne 6. října 2009 — HSE v. Komise

(Věc T-399/09)

(2009/C 312/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Holding Slovenske elektrarne d.o.o. (HSE) (Ljubljana, Slovinsko) (zástupce: F. Urlesberger, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit čl. 1 písm. g) napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž přičítá žalobkyni odpovědnost za porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP;
- zrušit čl. 2 písm. i) napadeného rozhodnutí;

- případně, snížit pokutu uloženou žalobkyni v čl. 2 písm. i) napadeného rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím této žaloby se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 22. července 2009 (věc č. COMP/F/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl) v rozsahu, v němž Komise přičítá žalobkyni odpovědnost za jediné a trvalé porušení článku 81 ES a článku 53 EHP spočívající v rozdělení trhu, dohodách o kvótách, rozdělení zákazníků, stanovení cen a výměny důvěrných obchodních informací mezi dodavateli karbidu vápníku a granulovaného hořčíku. Podpůrně se žalobkyně domáhá snížení pokuty, která jí byla uložena.

Na podporu svých návrhových žádání žalobkyně tvrdí, že Komise porušila článek 81 ES a nařízení č. 1/2003 tím, že dopustila následujících právních pochybení:

Zprvce žalobkyně tvrdí, že Komise nesmí přičítat jednání TDR Metalurgija d.d. (TDR) žalobkyni, protože HSE a TDR nikdy netvořily jedinou hospodářskou jednotku. Vzhledem k tomu, že neexistuje vyvratitelná domněnka odpovědnosti žalobkyně (tato domněnka by se uplatnila pouze v případě, že by HSE držela 100 % podíl v TDR), Komise neprokázala, že HSE skutečně vykonávala kontrolu nad rozhodnutími TDR.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise za účelem odrazení nesprávně všem účastníkům zvýšila základní částku pokuty o 17 %. Podle názoru žalobkyně Komise měla zohlednit skutečnost, že odrazující faktor není ve vztahu k HSE odůvodněný, neboť Komise rozhodla, že nepotrestá přímo protiprávně jednající TDR (pro kterou by odrazující částka mohla být přiměřená) a žalobkyně se přímo jednání v rozporu s právem hospodářské soutěže neúčastnila.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise při výpočtu částky pokuty nedbala polehčujících okolností, jakož i nezohlednila, že žalobkyně jednala, pokud vůbec, pouze nedbalostně tím, že se jí nepodařilo dostatečně kontrolovat obchodní jednání TDR, aby tak vyloučila porušení práva hospodářské soutěže. Dále žalobkyně tvrdí, že Komise měla vzít v úvahu jako polehčující okolnost skutečnost, že TDR jako společnost, včetně jejích tajně dohodnutých obchodních praktik, byla „vnucena“ žalobkyni prostřednictvím politického rozhodnutí slovinské vlády a že žalobkyně neměla v úmyslu ani nabytí TDR, ani ovlivnit její obchodní jednání za účelem účasti na kartelu.